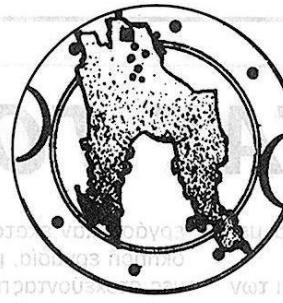

Φωτογράφημα με τον πολύτιμο καρπό τους, σαν τις νυφούλες με τα στολίδια τους, ήταν οι καστανιές του Πάρνωνα, οι οποίες παρά τη φοβερή αναμβρία έδωσαν τα καστανά τους, που θεωρούνται από τα καλύτερα της Ελλάδας.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 15ο • ΦΥΛΛΟ 61 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2000 • ΨΑΡΡΩΝ 10Γ ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

Η ΒΑΜΒΑΚΟΥ, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ, ΘΥΜΑΤΑΙ

Στις 10 Οκτωβρίου 2000, έγινε στη Βαμβακού μνημόσυνο για όσους εκτελέστηκαν έξω από το εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία, στις 9 Οκτωβρίου του 1946. Αντρες, γυναίκες, μικρά παιδιά και μωρά αγένητα, χωρίς σε τίποτα να έχουν φταιξει, χάθηκαν εκείνη την τραγική μέρα. Λεν γράφω τίποτε άλλο. Παραθέτω μόνο ένα ποίημα που έγραψα για όσα συνέβησαν στην Βαμβακού τη μέρα εκείνη, γιατί τα είδα και τα έζησα ως αυτόπτης μάρτυρας και υποψήφιος εκτέλεσης και δεν θα τα ξεχάσω όσο ζω. Με την ελπίδα και την ευχή τέτοια φοβερή μέρα να μην ξαναθεί και τέτοιες πράξεις να

Η ΘΑΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Με κόπους και με βάσανα όλοι περνούσαμε μέσα σε τούτο το πανόριο χωριούδακι

όμως και σε χαρές και πατηγήρια περπατούσαμε και δεν μας λείπανε το γέλιο, η χαρά και το μεράκι. Ετοι περάσανε και πάνε τόσα χρόνια σπέρνοντας τα χωράφια, σκάρβαντας το χόμα, άλλοτε μες στις θεμωνίες και μες στ' αλώνια, αλλά τι κούραση που νιώθαμε σε όλο μας το σώμα.

Ότι είδανε τα μάτια τα δικά μας και δεν μας λείπανε το γέλιο, η χαρά και το μεράκι. Τότε και νούς ανθρώπουν δεν μπόρει ποτέ για να τα μολογήσει.

Έτσι, τον Οκτώβρη κάποια μαύρη μέρα - καλύτερα ήταν να μην είχε ξημερώσει - σκυλιά απ' τον Άδη βγήκανε τα σκοτεινά λήμερια σε λίγη ώρα το χωριό μας το χανελόνια σεργμώσει.

Μέσα σε τούτη τη μικρή πλατεία στήσανε τα θεριά τα πολύβολα και ρίξαν πάνω στους απλούς ανθρώπους με οργή και μίσος τα θανατερό τους βόλια.

Κείνη τη θλιβερή και μαύρη ώρα τώρα τη φέρουμε ξανά στη θύμησή μας. Γεμίζει πάλι πόνο η δόλια η ψυχή μας. Έτσι, όπως τότε, αισθανόμαστε και τώρα.

Θεέ και Πλάστη μας, πον τόσο σ' αγαπούμε, τις πόρτες του Άδη άνοιξε, μέσα να ξαναμπούνε αντοί, που καταμάτωσαν κάθε γωνιά του τόπου, κλείσε καλά, να μην τους ξαναδεί το μάτι του ανθρώπου.

Αδέρφια μας που άδικα χαθήκατε κι αφήσατε δω πέρα τη στερνή πνοή σας, ανάλαρο να ναι το χώμα που σας σκέπασε κι αναπαυμένη ας είναι πάντοτε η ψυχή σας.

Βαμβακού, 1946-2000
Γεωργίος Γαλάτας

Συνέχεια στη σελίδα 2

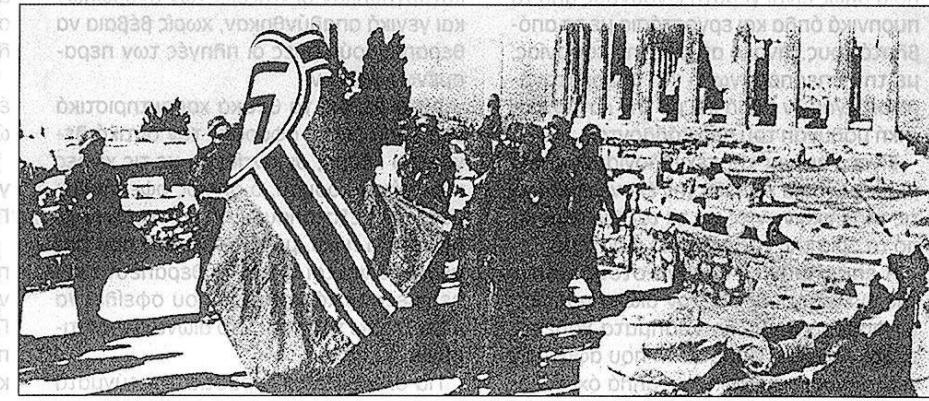
ΟΚΤΩΒΡΗΣ, Ο ΜΗΝΑΣ ΤΩΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΝ

Ο τέλος του Οκτώβρη είναι μια περίοδος, που γεμίζει την καρδιά κάθε Ελλήνα με πατριωτική συγκίνηση γιατί η μεγάλη Εθνική γιορτή της 28ης Οκτωβρίου 1940, γιορτή του ΟΧΙ και της Αντίστασης, μας φέρνει στη μνήμη τόσες αναμνήσεις και μας γυρίζει 60 χρόνια πίσω. Αυτή η πημερομηνία είναι η απαρχή μιας εποποίης, με ανεπανάπτυτες πατριωτικές εξάρσεις απλά και η αρχή τόσων συμφορών που σημάδεψαν τη ζωή της Εποχάς μέχρι σήμερα.

Όσες γιορτές κι αν κάνουμε, όσα δάφνινα στέφανα κι αν καταθέσουμε, όσους πανηγυρικούς κι αν εκφωνήσουμε δεν φθάνουν για να τιμήσουμε τον αγώνα και τις θυσίες των χιλιάδων πατριωτών - γνωστών και άγνωστων - που υπηρέτησαν στον αγώνα κατά του φασισμού και του ναζισμού και υπέρ της ελευθερίας. Σήμερα η καλύτερη τιμή που τους αξίζει είναι «να μην ξεχνάμε» οι μεγάλοι και να «μαθαίνουν» οι μικροί που δεν έζησαν εκείνα τα μαύρα χρόνια και αγνοούν, ίσως, τη σύγχρονη ιστορία μας.

Σήμερα η εφημερίδα μας, συμμετέχοντας στον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου 1940 αφιερώνει λίγα πλόγια και ένα ποίημα σε έναν σχεδόν άγνωστο και λιπομονημένο ήρωα, ένα στρατιώτη, φρουρό της Ακρόπολης, ο οποίος όταν τον διέταξε ο Γερμανός αξιωματικός να κατεβάσει την Ελληνική σημαία από το κοντάρι της για να ανεβάσουν την Γερμανική, αυτός αγκάλιασε τη σημαία μας και αυτοκτόνησε πέφτοντας μαζί της κάτω από τον Ιερό Βράχο.

Ήταν το πρωΐ της 27ης Απριλίου 1941 όταν ο Κώστας Κουκίδης, παιδί Ελλήνων προσφύγων από τον Πόντο, ένιωσε στην ψυχή του να ταπεινώνεται από το κατέβασμα της γαλανόπλευκης σημαίας μας και την ανύψωση της οβάτικας δίπλα στον Παρθενώνα και αφού τύπιξε το ιερό πανύγυρο από το κορμί του αυτοκτόνησε με έναν πρωισμό που άφησε σε άναυδους τους βάρβαρους

Οι Γερμανοί υψώνουν τη σημαία με τον αγκυλωτό σταυρό στον Ιερό Βράχο.

κατακτητές.

Μαρτυρίες γι' αυτήν την θυσία μας άφησαν δημοσιεύματα στη Daily Mail (9 Ιουνίου 1941), ο Άγγλος σύνδεσμος στην Επλάδα Nickolas Hammont και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρύσανθος στα απομνημονεύματά τους.

Πολύ ωραίο αφιέρωμα στον ήρωα Κ. Κουκίδη διάβασα στην εφημερίδα «Η Φωνή των Λακεδαιμονίων» αρ. Φ. 13, που εκδίδει στην Αθήνα ο δικηγόρος κ. Κων/νος Παπαθανασόπουλος, από το Γεωργίτσι Λακωνίας, γραμμένο από τον Ιωάννη Καστρινάκη.

Συγκινητικό επίσης είναι το ποίημα που έχει εμπνευστεί από τη θυσία του ήρωα ο ποιητής Κώστας Ασημακόπουλος και έχει δημοσιευθεί μαζί με τη φωτογραφία που παραθέτω στο «Αθηναϊκό Ημεροδόγιο» 1999 σελ. 66, των Γ.Κ. Καιροφύλλα και Σ.Γ. Φιλιππόπου.

Ας κοιτάξουμε τη φωτογραφία, όπου οι Γερμανοί προσπαθούν να ανυψώσουν τη σημαία τους με το μισότο σύμβολο του ναζισμού επάνω στην Ακρόπολη. Είναι μια τεράστια σημαία γιατί νομίζουν ότι με αυτήν και με τη μαύρη σκιά της θα ταπεινώσουν την Ελλάδα και τον προσιώνιο πολιτισμό της, απλά επίσης θέλουν να ταπεινώσουν και τους Έλληνες που, επί έξι μίνες, αντιστεκόμενοι στα χιονισμένα βουνά της Αθβανίας, έδειξαν σε όλη τη φοβισμένη Ευρώπη ότι «οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».

Και τέλος ας διαβάσουμε το ποίημα για να αισθανθούμε το μεγανήσιο που έκρυβε στην καρδιά του Κώστας Κουκίδης.

Α.Γ.Π.

Ήταν ένα παιδί σαν άμετρα άλλα, που ζουν στις γειτονιές συνηθισμένα. Μα στην ψυχή του είχε φυλαγμένα, χωρίς να λέει ποτέ λόγια μεγάλα, όσα για την πατρίδα δοξασμένα, βύζαξε με της μάνας του το γάλα.

Και στον Απρίλη του σαραντάενα Απρίλης ο ίδιος, που είχε μια ψιχάλα

από τη λύπη δάκρυ στη θωριά του κι όλο το φως της όμορφης του νιότης έλαμψε φως στα σκότη του θανάτου.

Σφίγγοντας στήν αγκάλη τη σημαία

του βράχου του ιερού πιστός στρατιώτης ρίχτηκε από ψηλά κι έγινε ιδέα. Κώστας Ασημακόπουλος

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΡΑΧΟΒΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Πώς τα Αραχοβίτικα τράστινα σακκούλια έσωσαν τη ζωή δέκα τριών Αραχοβιτών

(Όπως μου την διηγήθηκε ο Αραχοβίτης Χαρής Βουκύδης)

Στις 19 Σεπτεμβρίου 1943 οι Γερμανοί με το ξημέρωμα, κύκλωσαν το χωριό και ο κόσμος τρομαγμένος έπιπνησε από το σφύριγμα του συναγριμού και έτρεχε να κρυφτεί.

Έντεκα (11) Αραχοβιτές έκασαν τη ζωή τους κτυπημένοι από τα ποιου-

βόλια των βαρβάρων που κτυπούσαν απλύπτα τον άμαχο πληθυσμό. Οι κατακτητές δεν αρκέστηκαν στο αίμα των αθώων απλά επιδόθηκαν σε παντός είδους θειλασίες και «διάλε-ξαν» 31 Αραχοβιτές και τους πύραυλους στη Σπάρτη. Απ' αυτούς

τους 10 τους άφησαν επεύθερους και τους υπόλοιπους τους έστειλαν στην Αθήνα. Εκεί απεκτείνοντας τους 6 ενώ τον Κώστα Θεοδωρακάκη τους εστειλαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσεως στη Γερμανία. Συνέχεια στη σελίδα 2

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ

Στις 31 Δεκεμβρίου 2000 θα αποχαιρετήσουμε τον 20ον αιώνα και τη 2η χιλιετία και θα υποδεχθούμε τον 21ο αιώνα και την 3η χιλιετία, σύμφωνα με τις επιταγές του αστεροσκοπείου του Γκρίνουντ, το οποίο ανέβασε τη μέτρηση του χρόνου μετά τη Διεθνή Συνθήκη της Ουάσιγκτον το 1884.

Απειρες είναι οι ονομασίες που μπορούν να δοθούν στον 20ο αιώνα. Αιώνας της βίας, με δύο παγκόσμιους πόλεμους, με τη μεγάλη Ρωσική επανάσταση, με πολιτικές επαναστάσεις, με πυρηνικές εκρήξεις που προκάλεσαν φοβερές καταστροφές.

Ξεκίνησε ως αιώνας της φτώχειας και κατέληξε ως αιώνας της ευμάρειας, ο οποίας όμως είναι γεμάτη κινδύνους από τα πυρονικά όπλα και εργοστάσια με τα απόβλητά τους. Είναι ο αιώνας της αφθονίας, με την υπερπαραγωγή και υπερκατανάλωση αγαθών απλά και με την καταστροφική μόρινση του περιβάλλοντος.

Είναι ο αιώνας της τεχνολογίας, ο οποίας με τη ραγδαία εξέλιξη της έκανε εύκολες τις τηλεπικονιώνες και τα ταξίδια πέρα από τα όρια της γης, μέχρι το διάστημα.

Η επιστημονική έρευνα στους τομείς της υγείας απάλλαξε τον αιώνα μας από τα φοβερά ποιμάδην νοσήματα χολέρα, τύφο, ευπλογία, φυματίωση που αφάνιζαν εκατομμύρια ανθρώπους, απλά όχι και α-

πό τους ιούς όπως του AIDS που είναι μεγάλη απειλή για την ανθρωπότητα.

Η ανακάλυψη της πενικιδίνης και των άπλιτων αντιβιοτικών, η ίνσουλίνη, η κορτιζόνη, τα εμβόλια, σώζουν ζωές και μαζί με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου ανέβασαν και ανεβάζουν διαρκώς τον μέσο όρο ζωής, με προβλέψεις που πήνε ότι τα παιδιά που γεννιούνται σήμερα θα ζουν 20-30 χρόνια περισσότερο δηλ. Θα είναι όντας αιώναβια και θα προλάβουν να ζήσουν και τον 22ο αιώνα!

Στον κοινωνικό τομέα με το τέλος της αποικιοκρατίας καταργήθηκε το δουλεμπόριο, αναγνωρίστηκαν τα δικαιώματα των λαών για ανεξαρτησία, αποκαταστάθηκε η θέση της γυναίκας και του παιδιού, καταργήθηκαν οι «τάξεις» των ανθρώπων και γενικά απαλλούθηκαν, χωρίς βέβαια να θεραπευθούν όλες οι πληγές των περισσέων αιώνων.

Αυτά βέβαια τα θετικά χαρακτηριστικά του 20ου αιώνα αφορούν τον δυτικό περιόδο κόσμου, σε αντίθεση με τις χώρες του τρίτου κόσμου, ο οποίος οφελήθηκε μεν, απλά εξακολουθεί να βρίσκεται πολλά χρόνια πίσω, με προβλήματα που σύμερα φαίνονται σχεδόν αθεράπευτα και περιμένουν κάποιο φως που οφείλεται να ρίξει επάνω τους τον 21ο αιώνα ο «πολιτισμένος» κόσμος.

Για όλα αυτά τα τεράστια επιτεύγματα

εργάστηκαν εκατομμύρια άνθρωποι με σκληρή εργασία, με ποιότυχους αγώνες, στοχεύοντας πάντα στη βελτίωση της ζωής του ανθρώπου. Ποιός είναι όμως ο σημερινός άνθρωπος; ανυψώθηκε πνευματικά και ποθικά; Έγινε ευτυχέστερος; Δύσκολη η απάντηση. Σήμερα οι κοινωνιολόγοι διαπιστώνουν ότι παρά τις ανέσεις και τα αγαθά μας, ο δυτικός άνθρωπος παρουσιάζει ψυχοσωματικές ασθένειες, και η ζωή στις πόλεις είναι καταθλιπτική και ο άνθρωπος αισθάνεται ανασφάλεια και μοναξιά. Έχει διασαθείει η πίστη στις πατρογονικές αξίες της θρησκείας, της οικογένειας και του γάμου, με αποτέλεσμα την υπογεννητικότητα. Οι ρυθμοί της ζωής είναι εξαντλητικοί και όλοι πάσχουμε από έπλεψη χρόνου γιατί έχουμε φορτώσει τη ζωή μας με υπερβολικά και εν πολλοῖς άχριστα αγαθά και δραστηριότητες.

Αυτές είναι οι σκέψεις που έκανα και τις έγραψα ποιό περιπληκτικά για τον 20ο αιώνα που τελειώνει.

Και τώρα στα χωριά μας. Τι άφοσε φεύγοντας αυτός ο αιώνας στα χωριά του Πάρνωνα;

Είναι σε όλους γνωστό ότι την ανοδική πορεία και την εξέλιξη των χωριών μας ανέκοψε ο β' παγκόσμιος πόλεμος με τη Γερμανο-Ιταλική Κατοχή και ο Εμφύλιος που ακολούθησε. Οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν, ομαδικά με απο-

τέλεσμα την ερήμωση και τη φτώχεια. Τεπευταία παρατηρείται μια επάνοδος στην πατρική γη, με ανοικοδόμηση των σπιτιών, τα οποία κατά το πλείστον θα είναι παραθεριστικές παρά μόνιμες κατοικίες. Υπάρχουν κάποια κρατικά προγράμματα ανάπτυξης για να συγκρατήσουν τους νέους στα χωριά και να περιοριστεί η αστυφιλία, απλά το μέπλιον θα δειξει...

Πριν κλείσω το σημείωμα αυτό, θα πρέπει να αναφέρω ότι στη διάρκεια του 20ου αιώνα στα χωριά του Πάρνωνα έζησαν και αναδείχθηκαν μεγάλες προσωπικότητας και πολλοί εινεργέτες που πρόσφεραν την περιουσία τους για το καλό των χωριών. Τα μικρά ή μεγάλα έργα που δημιουργήθηκαν με τις προσφορές τους βοήθησαν και ανακούφισαν προσωρινά ή μόνιμα τους κατοίκους στη δύσκολη ζωή τους και τους αξίζει αιώνια ευγνωμοσύνη.

Κατά τη γνώμη μου, ο μεγαλύτερος ευεργέτης των χωριών του Πάρνωνα είναι ο αείμνηστος Αθανάσιος Ματάλας, ο οποίος με το κληροδότημά του βοήθησε να σπουδάσουν χιλιάδες νέοι από το 1920 μέχρι σήμερα και ευτυχώς ο νέος αιώνας και η νέα χιλιετία βρίσκει το Καθίδρυμα Αθανασίου Ματάλα του Λακεδαιμονίου σε πλήρη δράση ώστε να εκπληρώνει τους οραματισμούς και τις προσδοκίες του Μεγάλου Ευεργέτη.

Αννίτα Γκλέκα Πρεκεζέ

Η 28η Οκτωβρίου 2000 στη Βαμβακού

Πώς τα Αραχοβίτικα τράστινα σακκούλια έσωσαν τη ζωή δέκα τριών Αραχοβιτών

Συνέχεια από τη σελ. 1

πειρωτικά βουνά, απλά και σε δύοσ όχησαν εκείνη την εποχή στη Βαμβακού. Συγκίνηση και νοσταλγία δύναται να ένιωσαν και όσοι υπήρχαν κάποτε μαθητές των Σχολείων της Βαμβακού, γιατί θυμίζηκαν τις σχολικές γιορτές της 28ης Οκτωβρίου των παιδικών τους χρόνων. Τότε που το σχολείο έσφυζε από παιδικές φωνές, τότε που περισσότερα από 100 παιδιά - όπως αναφέρεται - έκαναν παρέλαση από το παλιό σχολείο ως την πλατεία τραγουδώντας πατριωτικά τραγούδια. Ανέκαθεν, πρώτη φορντίδα των Βαμβακιτών δωρητών και ευεργετών ήταν η διατήρηση «ευπρεπών σχολείων πληρούντων τας απαιτήσεις της υγείνης και της παιδαγωγικής διδασκαλίας». Τα σχολεία έγιναν, πείπουν όμως τα παιδιά. Το τότε «ζωντανό» σχολείο, σήμερα έχει μόλις τέσσερα παιδιά και το μέπλιον του θεωρείται προδιαγεγραμμένο.

Ο καλός καιρός και η αργία της ημέρας έκαναν αρκετούς Βαμβακίτες να φύγουν από τα καμποκώρια και από την Αθήνα, για να απολαύσουν τη Βαμβακού και το δάσος της πέτρας στην περιοχή του Δημοτικού Σχολείου Βαμβακού. Μπροστά στο ηρώο ακούστηκαν και τα ποιήματα των μαθητών για την 28η Οκτωβρίου 1940.

Όλα αυτά έφεραν μνήμες από το '40 σε δύοσ όχησαν εκείνη την εποχή στη Βαμβακού πολέμησαν υπό αντίξεις συνθήκες στα τιμημένα και καθαγιασμένα ελληνικά και βορειο-

Συνέχεια από τη σελ. 1

(Κ. Πίτσιου ΚΑΡΥΑΙ, σελ. 277). Στις φυλακές Αβέρωφ κλείστηκαν 13 από τους ομήρους και σε πήγες πηγέρες μαθεύτηκε στο χωρίο ότι από εκεί ίσως να τους έστελναν στη Θεσσαλονίκη. Αμέσως ειδοποίησαν τον Θόδωρο Χάρακα που ήταν εγκατεστημένος εκεί και ήταν από τους πιο μεγάλους επιχειρηματίες και ο προσωπικότητα του είχε εξαιρετική απήκοντη στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης. Υποσχέθηκε ότι θα ζήσει να βρει που τους πήγαν και αν τους πήγαν πραγματικά εκεί, γιατί όλα γίνονταν με μεγάλη μυστικότητα.

Στην οδό Λαγκαδά, οι αδελφοί Χάρακα είχαν πρατήριο βενζίνης και μια ημέρα ο Σταύρος Χάρακας είδε ένα γερμανικό φορτηγό αυτοκίνητο που μετέφερε αιχμαλώτους και από τα κάγκελά ήταν κρεμασμένα υφαντά - τράστινα - σακκούλια, απ' αυτά που ύφαιναν οι γυναίκες στην Αράχοβα. Φώναξε αμέσως τον αδελφό του Θόδωρο και του είπε ότι σίγουρα μέσα σ' αυτό το φορτηγό ήταν Αραχοβίτες γιατί τα σακκούλια ήταν Αραχοβίτικα.

Ευχαριστώ το Χαρή Βουκύδη για την ιστορία με τα τράστινα σακκούλια, που μου διηγήθηκε, απλά όλο το χωρίο πρέπει να θυμάται με σεβασμό τον μ. Κώστα Πίτσιο που με το βιβλίο του ΚΑΡΥΕΣ διέσωσε την ιστορία του χωριού κατά τις μαύρες πηγές της Κατοχής.

Α.Γ.Π.

KARYEΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

Εδρα: ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Υπεύθυνη: ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ

ΨΑΡΡΩΝ 10 Γ- ΚΗΦΙΣΙΑ 14561 · ΤΗΛ. -FAX: 8076778

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ:Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ 5 11853 ΑΘΗΝΑ

Mia selida kaloikaiou

Ήταν τόσα τα θέματα του καλοκαιριού που μας πέρασε, που αναγκαστικά έμειναν μερικά για να φέρουν την καλοκαιρινή αύρα στο φθινοπωρινό φύλλο της εφημερίδας μας και έτσι να δημοσιευθούν τώρα σε μια σελίδα καλοκαιρινή.

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΩΝΑ

Ένας ανανωτής της εφημερίδας, μας έστειλε το ακόλουθο γράμμα με παραπρήσεις του για το ΑΝΤΑΜΩΜΑ. Το γράμμα δεν είναι ανώνυμο για την εφημερίδα, αλλά για κάποιους ήδη γνωστούς οι ιδιοί προτιμούν να το υπογράψουν με το ψευδώνυμό του.

• Στις 12 Αυγούστου οι Σύλλογοι πέντε καριών της Κυνουρίας ΚΑΣΤΑΝΙΤΣΑ, ΑΓΙΟΣ ΝΕΤΡΟΣ, ΣΤΑΙΝΑ, ΠΡΑΣΤΟΣ, ΠΛΑΤΑΝΟΣ, οργάνωσαν και πραγματοποίησαν Πολιτιστική Ημερίδα - Φυγαγώγιας - έκφρασης - προβληματισμού - στη βάση Αρνόμουσα, δίδοντας τον τίτλο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΩΝΑ.

Συγχαρτήστρια για την ίδεα και την εκδήλωση. Όμως θα ήθελα να εκφράσω ορισμένες απορίες και παράπονα:

- Ο πάρνωνας δεν ανήκει στα πέντε καριών

της Κυνουρίας μόνον. Ανήκει και σε άλλα καριών της Κυνουρίας αλλά και της Λακωνίας.

Η νημερίδα περιελάμβανε, σύμφωνα με το πρόγραμμα, «ευζήτηση, προβληματισμός-ψεύτηση» ώρα 11.00 έως 13.00, στη θέση ΠΗΓΗ, αλλά μέχρι ώρα 12.45 ουδείς από την οργανωτική επιτροπή ήρθε για συζήτηση κ.τ.π. στη συγκεκριμένη θέση.

- Ουδεμία αναφορά έγινε για τον άνθρωπο που μόλις ήταν για νίνει το Καταφύγιο και να υπάρχει αυτός ο χώρος. Σεβασμός στη μνήμη του, Κύριο!

- Όσο για τον τραγουδιστή Σαΐνα και τη «δημοτική-παραδοσιακή-μουσική» του, ας κρίνουν οι γνωρίζοντες από παραδοσιακή μουσική. Αυτά, Λακωνικότατα.

BIBA

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ Κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Η οικογένεια Διαμαντούρου είναι

μια από τις μεγαλύτερες - σε αριθμό - οικογένειες της Αράχοβας και οι ρίζες της φθάνουν μέχρι το 1665. Το γενεαλογικό δένδρο των Διαμαντούρων, που το έχουν επιμελήθει κατά καιρούς διάφορα μέση της οικογένειας, είναι από τα μεγαλύτερα που υπάρχουν.

Τα τελευταία χρόνια το όνομα του Νικηφόρου Διαμαντούρου αναφέρεται συχνά από τα μέσα ενημέρωσης, αφού κατέχει σημαντικές θέσεις ως πρόεδρος ή υπεύθυνος οργανισμών με κυβερνητικές αρμοδιότητες. Κανείς δεν γνώριζε από το πρόσωπο αυτό έχει σχέση με την Αράχοβιτική ρίζα της οικογένειας Διαμαντούρου.

Τον περασμένο χρόνο ο Κώστας Π. Διαμαντούρος, που ζει στο Union S.C. Αμερικής, διάβασε στους New York Times άρθρο του Ν.Δ. για την επίταξη της Επιλάδας στην ΟΝΕ και είδε στον ΑΝΤΕΝΝΑ TV συνέντευξή του για διάφορα κυβερνητικά θέματα.

Όταν ήλθε στην Επιλάδα τον επόκειτε στο γραφείο του στην Αθήνα και συζητώντας βρέπαν ότι οι παπούαποδές τους ήταν αδέλφια και τον κάλεσε να έλθει στην Αράχοβα για να γνωρίσει το χωρίο του πατέρα του.

Στις 25 Ιουλίου, τέσσερα εξαδέλφια, που δεν είχαν έλθει ποτέ στο χωρίο, ο Κώστας και η Ελένη Διαμαντούρος αποκλειστικά επέστησαν στην Αράχοβα για να γνωρίσει την αρχιτεκτονική της Αράχοβας.

Στη φωτογραφία διακρίνονται από αριστερά η Ελένη και ο Κώστας Διαμαντούρος και ο φίλος της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

στην πόλη της Αράχοβας.

Οι καθησμένοι μας συστήθηκαν,

μας μίλησαν για τις οικογένειες και

τις δραστηριότητές τους, ενθουσιά-

<p

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΕΡΑ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΣΙΔΝΕΫ ΚΑΙ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ

2η συνέχεια

Την άσπη μέρι Κυριακή πρωί και τα δύο πλευρές ζεκίνουσας για τα αξιοθέατα της πόλης.

Η Καμπέρρα έχει πληθυσμό 1 εκατομμύριο και το 75% εργάζεται σε κρατικές υπηρεσίες.

Είναι μία πανέμορφη πόλη φτιαγμένη με επιμένεια ώστε να μη βρίσκεται πουθενά άλλοσ.

Έχει ωραία κτήρια, τεράστια οιοπράσινα, καθαρά πάρκα, άψογους δρόμους, τάξη, καθαριότητα παντού και ζωή φροντισμένη σε όλα της τα σημεία.

Επισκεφθήκαμε το Μέγαρο του Κονοβουλίου (Parliament House). Ενα αριστούργημα αριστεροκτονικής με τεράστιο οικοπράσινο πάρκο γύρω του (60 στρέμματα).

Μέσα έχει πολλές αιθουσές κοινοβουλίων, βιβλιοθήκες, μουσείο τέχνης, εστιατόρια, αποτελείται από 4.500 δωμάτια.

Πέρασμα από τις δίμες όπου πολλοί απορούν όταν ακούν ότι οι δίμες και το ποτάμι είναι τεχνητά αλλά οι Αυστραλοί πάντα βρίσκουν τον σωστό τρόπο για να ομορφαίνουν τη χώρα τους. Επισκεφτήκαμε το πολεμικό μουσείο που θεωρείται το καλύτερο στον κόσμο. Πράγματι η τελείωτη του σε εκπλήσιες και φεύγοντας νιώθεις τη φρίκη του πολέμου, γιατί αυτό το μουσείο βγάζει μια αιτιολογική κραυγή. Χαρακτηριστικά του μουσείου αυτού είναι η ζωντανή παρουσίαση της εικόνας όχι μόνο τεχνικά αλλά και καλλιτεχνικά όπως οι στρατιώτες που είναι βουτηγμένοι στη ήλισπο.

Πολλοί από εμάς απλώσαμε το χέρι μας για να δούμε αν η ήλισπο είναι υγρή.

Πέρασμα από τις πρεσβείες που βρίσκονται η μια κοντά στην άσπη σε ξεχωριστά μεγάλα οικόπεδα. Κατόπιν πήγαμε στο Ελληνικό μνημείο που βρίσκεται εκεί το οποίο κόστισε 700.000 δολ., τα οποία συγκεντρώθηκαν από τις Ελληνικές παροικίες σε όλες τις πόλεις της Αυστραλίας καθώς και από μερικούς Αυστραλούς. Το οικόπεδο το δώρο που η Αυστραλίαν κυβέρνηση. Αυτό το μνημείο αφιερώνεται στην μνήμη όλων εκείνων που σκοτώθηκαν στην Ελληνική εκστρατεία στο Β'. Παγκόσμιο Πόλεμο και ιδιαίτερα στη μάχη της Κρήτης, αυτών που έχασαν τη ζωή τους στη θάλασσα υπηρετώντας στο Βασιλικό ναυτικό της Αυστραλίας και στον εμπορικό στόλο στη Μεσόγειο, στους άνδρες της Βασιλικής αεροπορίας της Αυστραλίας, στις γυναίκες που υπηρετούσαν ως νοσοκόμες, στους άνδρες των ειδικών υπηρεσιών, στους Ελλήνες πολίτες που διακινδύνευσαν τη ζωή τους βοηθώντας την φυγή στην Αυστραλία και στρατιωτών από άνδρες συμμαχικές χώρες καθώς και σε εκείνους που σκοτώθηκαν σε Ελληνικό έδαφος κατά τη διάρκεια του πρώτου και του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου.

Αισθανθήκαμε μεγάλη συγκίνηση όταν βρέθηκαμε όλοι μαζί μπροστά σ' αυτό το μνημείο και αιμόρμητα τραγουδήσαμε τον εθνικό ύμνο. Η μέρα πέρασε πολύ γρήγορα και πολύ

ευχάριστα, όλοι ήμασταν συγκινημένοι ακούγοντας ιστορίες του χωριού, αναμνήσεις, παλιές από τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής που περάσαμε και που μας ανάγκασαν να πάρουμε το δρόμο της ζεντητιάς.

Το βράδυ πήγαμε στο Hellēnic club. Ένα ωραίο οικοδόμημα με ζωντανά τα Ελληνικά χρώματα, το οποίο ανήκει στην Ελληνική παροικία. Εκεί η βραδιά θα μας μείνει αξέχαστη. Μετά το φαγητό πήγαμε στην επάνω αίθουσα χορού που ήταν όπα δική μας. Η διασκέδαση κράτησε μέχρι τις 12 τη νύχτα. Ολοι πέρασαν αξέχαστες ώρες, σε ωραία περιβάλλονταν και Αραχοβίτικη ατμόσφαιρα. Η βραδιά είχε άψογη επιτυχία, πολύ κέφι και όλα γύρω μας ήταν τόσο όμορφα. Την παράσταση έκλεψαν όσοι χόρεψαν τους τοπικούς χορούς.

- Στην απάνω Μαρίω μου γειτονίτσα.

- Τρεις κακές μου συνυφάδες.

- Αμπιλί μου πλατύφυλλο και

- Πώς το τρίβουν το πιπέρι.

Στην επιτυχία συνέβασε κι ο Βαγγέλης Πουλοκέφαλος με το μπουζούκι του, που μας ξεσήκωσε και το στήσαμε πάλι στο χορό αφού είχαμε καθήσει για λίγο να ξεκουραστούμε. Ο Βαγγέλης είναι γιος του ακούραστου Προέδρου του Συλλόγου μας Τάσου Πουλοκέφαλο.

Θα ήταν παράπειψη αν δεν αναφέρω ότι συντροφιά μας είχαμε το καλοσυνάτο μπαρμπάτα Γιάννη Κοιλού που ήρθε από το Σίδνεϋ με τα

Γράφει η Λένα Κόρδαρη

παιδιά του. Η αγάπη του για να ιδεί τους πατριώτες τον έκανε να αγνοήσει την ταλαιπωρία, παρ' όλα τα 94 χρόνια που κυβαράζει στην πλάτη του. Ο μπαρμπάτα Γιάννης έχει 15 εγγόνια 9 δισέγγονα και όπως μας είπε στον ήπιο διαβάζει χωρίς γαλιά.

Επίσης είκαμε τη σεβαστή θεία Μαριώ Τουρόγιαννη από τη Μεμβούρνη 87 χρόνων που δεν παραπέμπεται και παντού ήταν μαζί μας καθώς και η αγαπημένη της αδελφούλη θεία Ρίνα Θεοδωράκη που έπεισε το Σίδνεϋ.

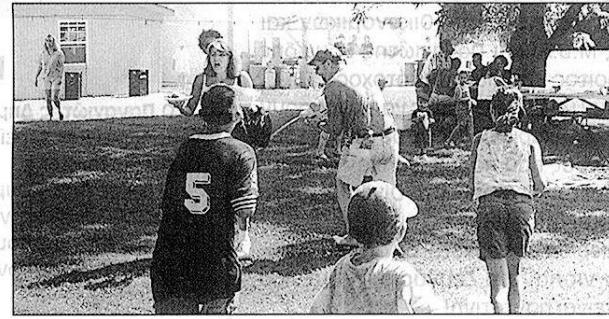
Κάθε τι ωραίο όμως τελειώνει γρήγορα. Τη Δευτέρα πρωί 24 Απριλίου μετά από τα αγκαλιάσματα, τις ευχές και τις συγκινήσεις πήραμε το δρόμο της επιστροφής με κίνησης καθές αναμήσεις.

Συνεπώς η συνάντηση είχε επιτυχία, η οποία πιστεύουμε ότι οφείλοταν στην επιθυμία όλων μας να βρεθούμε μετά από πάρα πολλά χρόνια κοντά με τους συγγενείς και συγχωριανούς μας να ξαναδούμε τους γνωστούς και να γνωρίσουμε τους νέους.

Οπιλοτήκαμε με νέες δυνάμεις και σκέψεις για να μπορέσουμε να κατιερώσουμε τη συνάντηση αυτή του ιουλίου τον κάθε 2-3 χρόνια για να ανανεώνουμε τους δεσμούς της ειρήνης και να θυμόμαστε τα περασμένα καλά χρόνια της παιδικής και νεανικής μας πολικίας. Φεύγοντας ευχηθήκαμε υγεία σε όλους χαρά και καλή αντάμωση.

Εκλογές στην Αδελφότητα Σκουρομπαρμπίτων Αμερικής

Σύλλογος Αραχοβιτών «Αι Καρυαί» Σικάγου

Tο νέο Δ.Σ. αποτελείν:

- Πρόεδρος: Ανδρέας Παγώνης.
- Αντιπρόεδρος: Τάσος Ματθαίος.
- Γεν. Γραμματέας: Ηλίας Ματθαίος.
- Ταμίας: Θανάσης Ματθαίος.
- Σύμβουλοι: Δημήτρης Μενταζής,
- Πέτρος Δημάκος, Γιώργος Τσώτσος,
- Χρήστος Στρίφας, Στέφανος Αρριανάς και
- Ματίνα Αρριανά.
- Συγχαρητήρια!

Ο Πρόεδρος: Νίκος Σωτ. Βαστής

Η Αντιπρόεδρος: Ελένη Σκιουρή

Ο Αντιπρόεδρος: Ελένη Σκιουρή

Το ετήσιο λεύκωμα από το πανηγύρι της Αδελφότητας Καρυατών Charlotte

Tα 77 χρόνια από την ίδρυσή της γιόρτασε η Αδελφότητα και πραγματοποίησε το ετήσιο συνέδριο και το πανηγύρι τους στο ιδιόκτητο πάρκο στην Gastonia, στις 19 και 20 Αυγούστου 2000. Εκεί συναντιούνται όλοι οι ομογενείς και γιορτάζουν αδελφωμένοι, νέοι, γέροι και παιδιά και ανανέωνται τους δεσμούς, αγάπης και πατριωτισμού που τους χαρακτηρίζουν.

Το ετήσιο λεύκωμα με πολλές αφιερώσεις και πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τα παπιά χρόνια μέχρι τα σημερινά είναι μια αποτύπωση της ζωής των Αραχοβιτών στην νέα τους πατρίδα με τους άρρωπτους δεσμούς της γονικής γης.

Αυτό το χρόνο η Αδελφότητα αφέρεως το ετήσιο λεύκωμα στους μεγάλους δωρητές του χωριού Πάνο και Βούλα Κουφιάτη, με 4σεπτιδο δημοσίευμα στα Αγγλικά και στα Ελληνικά, το οποίο έγραψε ο αγαπητός φίλος Κώστας Διαμαντούρος.

Το λεύκωμα περιλαμβάνει ακόμη χαιρετισμούς από τις Ελληνοφράγκος εκκλησίες Atlandas και Charlotte, μηνύματα των προέδρων της Αδελφότητας, την ομιλία του γιατρού Peter N. Copsis (από το περσινό πανηγύρι) και παρουσίαση της πρωτοπότητας του σπουδαίου Αραχοβίτη καρδιολόγου γιατρού του Πανεπ. του Harvard Τάκη K. Boukoudz και

Ακολουθεί σελίδα αφιερωμένη στους αδελφούς Τάκη και Γιώργο Couchel, οι οποίοι με μια σοβαρή δωρεά τους προ-

την Αδελφότητα δημιούργησαν μια πλατεία με τραπέζια, καρέκλες και ομπρέλες, που ήταν απαραίτητη στο πάρκο, για να συγκεντρώνονται και να απολαμβάνουν τον καφέ, τα γλυκά κ.π. αλλά προ πάντων να καίρονται τη συντροφιά ο ένας του άλλου, όπως στην πλατεία του χωριού.

Οι αδελφοί P. και G. Couchel έκαναν τη δωρεά αυτή εις μνήμην τους κ. Alimpias Couchel-Crambes και της αδελφής τους κ. Iωάννην Couchel.

Ακολουθούν δύο ωραία νοσταλγικά ποίηματα της Λίτσας Φιλώρη - Βουκύδη και τα νέα παιδιά που αποφοίτησαν από τα κοπήγεια.

Οι νέοι επιστήμονες, 3ης γενιάς Αραχοβιτώνα, τα οποία θα τα καρεί δυστυχώς μια άλλη χώρα και όχι η Ελλάδα, είναι:

Η γιορτή του Αγίου Ανδρέα 30 Νοεμβρίου - στις Καρυές

Κάθη χρόνο εορτάζεται ο μνήμην του Αγίου Ανδρέα - πολιούχου των Καρυών με εξαιρετική λαμπρότητα και ευπάρεια. Ο περικαλλήν ναός συγκεντρώνει δύναμης τους πιστούς που έρχονται προσκυντές από παντού για να τιμήσουν μαζί με τους μόνιμους κατοίκους του χωριού τον προστάτη άγιο, τον Πρωτόκλητο μαθητή του Χριστού Άγιο Ανδρέα.

Ο Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών τα τελευταία 3 χρόνια, πρόσφερε στα μέλη του 2ήμερη εκδρομή από την Αθήνα στο χωριό με πούλιαν για να συμμετάσχουν στον εορτασμό. Εφέτος η ημέρα της εορτής 30 Νοεμβρίου ήταν ημέρα Πέμπτη, οπότε η ημέρα ήταν εργάσιμη και έτσι αναμενόταν μικρή συμμετοχή όπως και πέρ-

σι. Γι' αυτό το Δ.Σ. αποφάσισε να μην πραγματοποιήσει την προσκυνηματική εκδρομή και να την πραγματοποιήσει αργότερα.

Χρόνια Πολλά.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ

Προγραμματισμένη περιοδεία σε οικόπεδο το νομό Λακωνίας πραγματοποίησε κυβερνητικό κλιμάκιο, στις 17 Νοεμβρίου στην οποία έλαβαν μέρος ο περιφερειάρχης κ. Ματσίκος, ο βουλευτής Λακωνίας κ. Λ. Γρηγοράκος, ο υφυπουργός Δημ. Διοίκησης, ΠΕΧΩΔΕ, Γεωργίας, Υγείας Πρόνοιας, οι Γ. Γραμματείς Νέας Γενιάς, Εργασίας, Πολιτισμού και άλλοι.

Συναντήθηκαν με εκπροσώπους της Δημόσιας Διοίκησης και φορές και έκαναν επισκέψεις σε όπους τους Δήμους και τις δύο Κοινότητες του νομού.

Στις Καρυές ήπθε ο Γ. Γραμ. Υφυπουργείου Νέας Γενιάς κ. Γ. Σακελλήνων, συνοδευόμενος από την κ. Μαρία Πριφτάκη εκπρόσωπο της Νομαρχ. Επιτροπής ΠΑΣΟΚ, τον Δ/ντη της Β/βάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Λακωνίας κ. Παν. Αργυρόπουλο, τον Δ/ντη της Α/βάθμιας Εκπ. κ. Γεώρ. Παλιούμπα, την καθηγήτρια Β/βάθμιας Εκπ. κ. Μαίρη Ι. Μαρινάκου.

Το κλιμάκιο συζήτησε με τον πρόεδρο κ. Θ. Σταθάκη, τον αντ/δρο κ. Γ. Διαμαντούρο, το γραμματέα κ. Ιω. Κοψιάτη κ.ά. τα προβλήματα του χωριού και ζήτησαν από τους εκπροσώπους της Κυβέρνησης να εισηγη-

θούν για τα εξής αιτήματα - ανάγκες του χωριού.

1) Αποκατάσταση ζημιών από τις πυρκαγιές αφού έχουν καταστραφεί οι πηγές του νερού ύδρευσης.

2) Αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης.

3) Να γίνει πιμονοδεξαμενή άρδευσης στη θέση Μούσαγα, η οποία θα δίνει νερό όχι όνον για πότισμα και αξιοποίηση της δενδροκαπηλιέργειας και άγονων εκτάσεων του κάμπου κ.τ.λ. αλλά θα εξασφαλίζει και νερό για τις δασοπυροσβέσεις στον Πάρνωνα.

4) Βελτίωση των οδικών αξόνων.

5) Συντήρηση και εξωραϊσμό του Σχολείου και του περιβάλλοντος χώρου.

Η Κοινότητα παρέθεσε γεύμα στους επισκέπτες, στην ταβέρνα του Τάκη Κουτσόγεωργα και καθώς ο καιρός ήταν καλοκαιρινός, περιηγήθηκαν το χωριό και εντυπωσιάστηκαν από τις ομορφιές του.

ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Ο Γραμματέας της Νομαρχιακής επιτροπής ΠΑΣΟΚ Γιάννης Μαρινάκος με τη σύζυγό του Μαίη, καθηγήτρια, ο Νομαρχιακός Σύμβουλος Γιώργος Πουλοκέφαλος και ο πρόεδρος της Κ. Καρυών Θ. Σταθάκης, στον Αγ. Γιώργη στον κάμπο - Πρωτομαγιά 2000.

Η Γεν. Γραμματεία Αθηνητισμού με τη μεσολάβηση και τις φροντίδες της Νάντιας Ιω. Μαρινάκου, γραμματέως του Υπουργού Αθηνητισμού κ. Ανδρέα Α. Φούρα, ενίσχυσε οικονομικά τον Αθηνητικό Σύλλογο Καρυών με το ποσό των 2.000.000 δρχ. για τη βελτίωση των Αθηνητικών εγκαταστάσεων του χωριού και κάλυψη άλλων αναγκών του Συλλόγου. Η ίδια είχε φροντίσει για την παροχή άλλων 2.000.000 δρχ., με τις οποίες κατασκευάστηκε η μεγάλη ψηταριά στον Άγιο Γιώργη στον κάμπο. Ο Γιάννης Μαρινάκος με τη γνωστή αγάπη του για το χωριό, φροντίζει να εξασφαλίσει πόρους για να γίνει ένα στέγαστρο-περίπτερο στον ίδιο χώρο.

ΣΤΑΜΑΤΗ ΜΑΚΡΗ «ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΒΙΩΜΑ ΚΑΙ ΜΕΡΑΚΙ»

Mία πρωτότυπη καταγραφή τριακοσίων και πλέον δημοτικών τραγουδιών σε 1 βιβλίο και σε 21 κασέτες ή 21CD. Στέλνεται με αντικαταβολή Πληροφορίες: Σταμάτης Μακρής, Επαμεινώνδα 39 Τρίπολη 22100 Τηλ. 071-237555, 0944-577814, 0755-51368

E-mail kfragos@tri.forthnet.gr Η σελίδα όπου μπορούν να βρουν πληροφορίες για το έργο μου είναι: <http://arcadia.celd.upatras.gr/arcadia> (στην ενότητα ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ και υποενότητα ΜΟΥΣΙΚΗ)

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ

Γράφει ο Ηλίας Χονδρόπουλος

Την Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου στις 11.00 π.μ. τελέστηκε στις Καρυές, το επίσημο μνημόσυνο των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Για τη σημασία αυτής της ημέρας μίλησε ο πρόεδρος της Κοινότητας Θεόδωρος Σταθάκης.

Στη συνέχεια κατέθεσαν στεφάνια στο Ήρα του χωριού, ο πρόεδρος της Κοινότητας Καρυών, ο Δήμαρχος Οινούστος Ευάγγελος Βασιλώπης, ο Γεώργιος Ντάρμος, ως εκπρόσωπος των αναπτήρων και από τις αντιστασιακές οργανώσεις: ΠΕΑΕΑ Παραρτήματος Λακωνίας ο Ανάργυρος Παυλόπουλος, ΠΣΑΕΕΑ ο Δημήτριος Κουτρουμάνης και Δ.Σ.Ε. ο Αντώνιος Μιχαλακάκου.

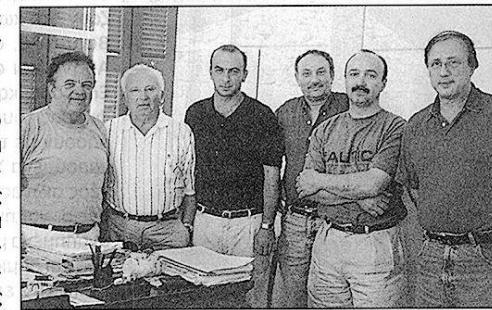
Για την Νομαρχιακή Επιτροπή Λακωνίας του Κ.Κ.Ε. κατέθεσε στεφάνι ο Δημήτριος Λεβεντάκης και ως εκπρόσωπος της ΕΛΜΕ Λακωνίας ο Κών/νος Σταμάτης.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ Π. ΚΕΡΧΟΥΛΑ

Την Κυριακή 31 Ιουλίου 2000 έγινε σύσκεψη στην Κοινότητα Καρυών και συζητήθηκε το θέμα της διαθήκης του αείμνουστο Π. Κερκούλη π οποία επί 14 χρόνια συζητείται από τους «αρμόδιους», η αθηνητογραφία μεταξύ της Κοινότητας και της διαχειρίστριας τράπεζας έχει γίνει ένας ογκωδέστατος τόμος, αλλά δεν έχει γίνει ούτε ένα βήμα προς πραγματοποίηση των σκοπών της. Στη σύσκεψη πήραν μέρος πολλοί Αραχοβίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού και αποφασίστηκε να συσταθεί 5μερής επιτροπή, η οποία εξουσιοδοτήθηκε από το Κοινό Συμβούλιο Καρυών, να επισκεφθεί την Τράπεζα στην Αμερική και να ενεργήσει ανάλογα.

Εν τω μεταξύ ο διαχειριστής με επιστολή του από 6-10-2000 πήρηροφερεί απλά και αόριστα την Κοινότητα ότι ανέθεσαν

Ο πρόεδρος της Κ.Κ. Θ. Σταθάκης με την 5μερή επιτροπή Τάχη Ι. Κουτσόγεωργα, Πάνο Κοψιάνη, Νίκο Σ. Κατερούνη, Τάχη Ο. Σκιούρη και Νίκο Κουτσόγεωργα.

σε μετεπτικό γραφείο της Αθήνας την μελέτη βιωσιμότητας Ξενοδοχείου και Γρηγοροκομείου στις Καρυές. Η απάντηση αυτή δημιουργεί νέα ερωτηματικά για την πορεία του ζητήματος.

Το εικονιζόμενο εργοστάσιο βρίσκεται στην είσοδο του χωριού στους Αγίους Αναργύρους και είναι ιδιοκτησία του Αγροτικού Συνεταιρισμού Καστανοπαραγωγών Πάρνωνα, ο οποίος αριθμεί 24 μέρη (κατά το πλείστον Αραχοβίτες), οι οποίοι συμμετέχουν στην επένδυση με το ποσό των 2.000.000 δρχ. έκαστος. Χρηματοδοτήθηκε από το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Leader 2 στα πλαίσια δραστηριοποίησης της Εταιρείας ΠΑΡΝΩΝΑ-ΤΑΪΓΕΤΟΥ.

Το αξιοθαύματος είναι ότι είναι το πρώτο έργο που έγινε στην Ελλάδα στο είδος του. Διαδέτει τεράστια αίθουσα ψυγείο και ακόμη μεγαλύτερο χώρο επεξεργασίας. Τα κάστανα παραθαμβάνονται με τα καβούκια τους (λαχινίος) όπως μαζεύονται από τα δένδρα και περνάνται από τα εξής τμήματα:

Χοάνη παραθαρής, Σπαστήρας περιβλήματος, Διαχωριστήρας, Καθίμι πραδόρος (διαχωρίζει σε μεγέθη τον καρπό), Ζυγιστικό, όπου ο παραγωγός παραθαμβάνει το ζυγολόγιο και αποχωρεί.

Τα κάστανα του Συνεταιρισμού που προσφέρονται για τυπωμόνηση, ακολουθούν στην επόμενη σειρά τα διαδικασία πλυσίματος, όπου αφαιρούνται τα κούφια, περνάνται στο Στεγνωτήριο, και κατόπιν στον πάγκο διαλογής (με το χέρι). Κατόπιν γυαλίζονται σε μηχανή και τοποθετούνται στο ψυγείο σε οάκους ή ακολουθούν τη γραμμή τυπωμούσης, η οποία περιλαμβάνει: τροφοδοτικό, ζυγιστικό, και 2 μηχανές συσκευασίας σε δίκτυο ή χάρτινες σακκούληες.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

στέλνει τις πιο δερμές Χριστουγεννιάτικες ευχές σε όλους τους Αραχοβίτες, όπου κι αν βρίσκονται, για υγεία, χαρά και προκοπή και εκπλήρωση όλων των προσδοκιών και των ελπίδων τους. Ο νέος χρόνος 2001 και η νέα χιλιετία να σημάνουν τη σύσφιξη των δεσμών μας, για να συνεχιστούν οι δεσμοί της αγάπης αναμεταξύ μας και προς το αγαπημένο μας χωριό.

Η Αράχοβα κατάφερε να επιζήσει μέσα στη δύσελλα των τραγικών γεγονότων του 20ου αιώνα και τώρα περιμένει, με τη βοήθεια όλων μας, ντόπιων και ξενιτεμένων να ακολουθήσει την ανοδική πορεία που της αξίζει.

Ευχόμαστε και επίπεδουμε την χάρη του Θεού να οδηγεί τα βήματα όλων μας στο δρόμο της αρετής, της αγάπης για μια δημιουργική ζωή, απαλλαγμένη από τα σφάλματα του παρελθόντος αιώνος.

Ο Πρόεδρος
Βασίλης Πρεκεζές και τα μέλη του Δ.Σ.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ

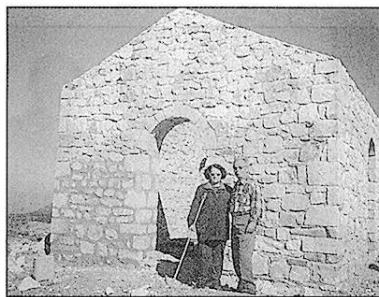
Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, σε άρθρο που ανέφερε την ανακαίνιση της εκκλησίας του Αν-Γιάννη στις Καρυές, αναφέρθηκε ότι ο ναός είχε επισκευασθεί προ 20ετίας από τους μακαρίτες αδελφούς Ανδρέα και Κώστα Χάρακα. Από λίθος παραδείθηκε το όνομα του τρίτου αδελφού κ. Πάνου Χάρακα, ο οποίος είχε συμμετάσχει στη δαπάνη και μάλιστα είχε αναλάβει τον εξωραϊσμό του περιβάλλοντος χώρου.

Ο ίδιος φρόντισε να κτιστούν τα τσιμεντένια τραπέζια και οι πάγκοι που καλύπτουν όλο το πάρκο του ροδογιού και κάθονται οι επισκέπτες. Επίσης, τότε είχε τοποθετήσει μεγάλο Χριστουγεννιάτικο δένδρο δίπλα στο ρολόι, το οποίο επί πολλά χρόνια έδινε γιορταστική όψη στο χωριό με τα πολύχρωμα πλεκτρικά φώτα του.

Όπες οι προσφορές του αξέχαστου μπαρμπα-Πάνου και των αδελφών του ήταν προσφορές από περίσσευμα καρδιάς και αγάπης για το χωριό τους.

Ας είναι αιώνια η μνήμη τους.

ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Ο Πολιτιστικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος Βαρβίτσας «Το Μετερίζι του Πάρνωνα» εύχεται σε όλους τους Σκουροβαρβιτσιώτες που ζουν στα χωριά μας Σκούρα και Βαρβίτσα, στην Σπάρτη, στην Αθήνα και σε άλλα μέρη της Επανάστας, καθώς και στα αδένθια μας του εξωτερικού να περάσουν με τις οικογένειές τους χαρούμενα Χριστούγεννα και ο νέος αιώνας να φέρει σε όλους υγεία, γαπήνη, ευτυχία και στα αγαπημένα μας χωριά κάθε πρόσοδο και δημιουργική ανάπτυξη.

Με την ευκαρία ενημερώνομε όλους τους συμπατριώτες ότι η εκκλησία του Αν-Θανάσον, στο Μετερίζι, γίνεται πραγματικότητα. Τελείωσε η τοικοποίηση και με τη βοήθεια και συνδρομή όλων μας επίπειρουμε το έρχομενο καΐσκαρι να κάνουμε πανηγυρικά τα εγκαίνια.

Με τους πατριωτικούς χαιρετισμούς μας ο Πρόεδρος: Γάννης Κουρτσάρης στη Γραμματεία: Ελευθερία Ανδριοπούλου

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

Αγαπητοί φίλοι

Το Σεπτέμβριο του 2000 (εφέτος) η εφημερίδα μου ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ συμπλήρωσε 14 χρόνια ζωής και μπαίνει στο 15ο. Μου φαίνεται απίστευτο πώς πέρασαν τόσα χρόνια.

Για μένα, πρωσωπικά, ήταν χρόνια δημιουργικά, αφού ίκανοποίησα την αγάπη μου για διάβασμα και γράφιμο και την επιθυμία μου να προσφέρω μιαν εφημερίδα σε μια περιοχή για την οποία δεν είχε ποτέ εκδόθει εφημερίδα εκτός από κάποιες απόπειρες μικρής διάρκειας. Ξεκίνησα, μπανοντας στον άγνωστο για μένα χώρο της δημοσιογραφίας, μη ξέροντας τι έχω να αντιμετωπίσω σε αυτή μου την αποπειρα: αμέτρητες ώρες εργασίας, όχι μόνο για γράφιμο αλλά για τη συγκέντρωση του υλικού, την ταξινόμηση και κυρίως για την επικοινωνία μου με όλους τους συνδρομητές μας, που είναι εξαιρετικά δύσκολη.

Ευχαριστώ όλους τους συνδρομητές που πρόθυμα ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους για την επίσημη συνδρομή τους και επίσης αρκετούς που στέλνουν ενισχυμένες τις συνδρομές τους και με βοηθούν να ανταποκριθώ στα έξοδα που συνέκοινονται.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ τους Συλλόγους που αναγνωρίζονται στην προσφορά της εφημερίδας, την ενισχύουν με τις

συνδρομές τους.

Επίσης ευχαριστώ τους συνεργάτες μου, που στέλνουν άρθρα για δημοσίευση ή με βοηθάνε στέλνοντας επίκαιρα νέα.

Τα οικογενειακά νέα τα δημοσιεύω πάντα πρόθυμα (αρκεί να τα μάθω) και οι εφημερίδας αναφέρει πάντα με χαρά τα ευχάριστα σάνα και συμμετέχει στα δυσάρεστα. Δεν είναι δύσκολο να με ενημερώσετε για κάθε νέο σας με ένα Fax ή με ένα τηλεφώνη μάλιστα.

Χάιρομαι που, συνεχώς εγγράφομαι νέοι συνδρομητές, οι οποίοι μαζί με τους παλαιότερους μου δεκίνουν την αγάπη και την εκτίμησή τους και αυτό μου δίνει το κουράγιο να συνεχίσω και να γιορτάσουμε του χρόνου το Σεπτέμβριο της εφημερίδας. Εύχομαι σε όλους τους αγαπητούς αναγνώστες υγεία και κάθε καλό εκ Θεού ευηγογμένο για τον καινούριο χρόνο και το νέο αιώνα που θα υποδεχθούμε.

Με εκτίμηση
Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεζές

Ευρύχωρο, καλαίσθητο, και με σύγχρονες

εγκαταστάσεις έχτισε το νέο εστιατόριό του ο γηνωστός Αραχοβίτης επιχειρηματίας Ευάγγελος Αρδάμης, αριστερά του δρόμου Τρίπολης-Σπάρτης, κοντά στη διακλάδωση προς τα χωριά των Πάρνωνα.

Ο ίδιος με τη σύγχρονό του και τα παιδιά των λειτουργούντων το εστιατόριο με εξαιρετική φροντίδα, ποιότητα φαγητού και άριστη εξυπηρέτηση. Συγχαρητήρια και καλές δουλειές.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΝΩΝ ΑΕ

Μέσω της εφημερίδας «ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ» θέλω να ευχαριστήσω θερμά την Αναπτυξιακή Εταιρεία ΠΑΡΝΩΝ ΑΕ και ιδιαίτερώς των κ. Μπακιώτη και των κ. Καζάκο αλλά και όλους τους συνεργάτες τους για τη βοήθεια, τη συνεργασία και το ίθιος τους κατά τη δημιουργία της επιχείρησής μου στις Καρυές.

Με την Σταυρούλα Κ. Δαλακούρα Ιδιοκτήτρια Παραγωγής Αρτοσκευασμάτων και Παραδοσιακών Προϊόντων Καρυές Λαχωνίας.

ΤΣΟΥΝΗ - ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ

Από το βιβλίο του Χάρη Γρηγόρη
ΤΣΟΥΝΗ: ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Το χωριό μας, χωρίς καμία αμφιβολία, έχει πάρει τ' όνομά του από τον Χωροδεσπότη Τσουνή στον οποίον ανήκε αυτή η περιοχή που επί αιώνες ήταν γνωστή στους κατά καιρούς πολλούς κι ήγιους κατοίκους του, με την τοπωνυμία Τσουν-

νη. Είναι πολύ γνωστό ότι τοπωνυμίες που συνδέονται με το όνομα του κυρίου της περιοχής τους ή με κάποιο άλλο όνομα μεταβιβάζονται από την παράδοση από μια γενιά στην άλλη. Ο χρόνος, που ήταν τ' απλάζει, φαίνεται πως, όταν προκειται για τοπωνυμίες, όχι μόνον δεν τις επηρεάζει απλά τις αφήνει.

Στην περιοχή μας έχουμε τοπωνυμίες, που συνδέονται με το όνομα του κυρίου τους που ζόντωνται ποιος ξέρει πόσες γενιές στο παρελθόν, όπως του Τσουνή, του Κλαδά, του Μώρου, του Μπαμπιώτη, του Κοκκινομάρτη, του Γελαδάρη του Βραχνού και άλλων.

Το 1348 ο δεσπότης Πελοποννήσου Μανουήλ Κατακουζηνός, (1348-1380) μετά την παράδοση από τους Φράγκους στους Βυζαντινούς των Φρουρών Μυστρά, Γερακίου, Μονεμβασίας και Μάινης, είναι για την Μωριά το σύστημα των Προνοίων που ήταν ανάλογο με το σύστημα Τιμαρίων της Δύσης. Με το σύστημα αυτό είχε σκοπό να μην επιτρέψει στους Φράγκους να κάνουν ότι έκαναν παλιότερα στα άνω της Σαμπλίτη και το Βιλλεράδουνο κατέλαβαν οπόκτηρη την περιοροπόλεμη Πελοπόννησο με μόνα 120 σιδηρόφρακτους ιππότες.

Οι περισσότεροι επίτροποι αυτών των αυτοκρατορικών προνοίων, των οποίων η θητεία στην αρχή ήταν για ένα χρόνο και αργότερα έγινε ισόβιος, είχαν μετοικίσει στην Πελοπόννησο από το Βυζάντιο αλλά και πολλοί απ' αυτούς ήταν επόμενοι στην περιέργεια να διαβάσουν αυτό το βιβλίο που είχε εκδοθεί το 1922.

Το χωριό μας βρίσκεται στην αγκαλιά της Σπάρτης και σε υψόμετρο 220 μέτρων, είχε κατοικηθεί σε διάφορες εποχές, άπλωτε από πολλούς και άπλωτε από πολλούς από πολιτώρους ανθρώπους. Οταν ο χωροδεσπότης ήταν ο Τσουνής θα πρέπει να είχε γύρω στις 30 οικογένειες. Αυτό θα πρέπει να το συμπεράνουμε από το μέγεθος τ